

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoP/8/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712212019
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Irena Dobňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8712212019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ireny Dobňákovvej a členov senátu JUDr. Milana Šebena a JUDr. Milana Majernika, právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. T., nar. X.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, dieťa rodičov matky: B. G., predtým Y., nar. XX.X.XXXX, bytom I. E. XXX, pošta G. L. E. a otca: G. T., nar. X.X.XXXX, bytom G., I. XXXX/XX, zastúpený právnym zástupcom Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia 95, Poprad, v konaní o zmene úpravy styku s maloletým dieťaťom s príslušenstvom, o odvolaní matky maloletého B. G. proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10P/138/2012-17 zo dňa 17.10.2012, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom a vo výroku o náhrade trov konania.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 15P/210/2011 - 60 zo dňa 10.1.2012 a s právoplatnosťou k 3.2.2012 v časti úpravy styku otca G. T. s mal. dieťaťom B. T., nar. X.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stýkať sa s mal. dieťaťom prvý víkend v mesiaci od soboty od 9.30 hod. do nedele do 17.30 hod. s tým, že si otec prevezme dieťa od matky v mieste jej bydliska v stanovený čas na začiatku upraveného styku a odovzdá ho matke v mieste jej bydliska v stanovený čas na konci upraveného styku a matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať ho otcovi na začiatku upraveného styku a prevziať ho od otca na konci upraveného styku. Rodičom uložil povinnosť navzájom sa deň vopred

informovať o vážnej prekážke, pre ktorú v konkrétnom prípade k upravenému styku nemôže dôjsť. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavil. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania, a to výsluchom rodičov a kolízneho opatrovníka, pripojeným spisom tohto súdu sp. zn. 15P/210/2011, sobášnym listom matky dieťaťa a správou kol. opatrovníka k navrhovanej zmene styku otca s dieťaťom, zistil skutkový stav a na takto zistenom skutkovom stave vo veci rozhodol.

Rozsudkom sp. zn. 15P/210/2011 - 60 zo dňa 10.1.2012 a s právoplatnosťou k 3.2.2012, bol mal. B. T. zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi G. T. bolo určené platiť na dieťa výživné v sume 70,- eur mesačne a súčasne mu bolo vyčíslené dlžné výživné od 1.6.2011 do 31.1.2012. Otcovi bol upravený styk s dieťaťom za prítomnosti matky každú párnú nedeľu od 15.00 hod. do 17.00 hod. pred bydliskom

matky. Od tejto súdnej úpravy styku otca s dieťaťom došlo k podstatnej zmene pomerov, pretože matka sa vydala dňa 29.9.2012 a spolu s mal. dieťaťom žije so svojim manželom G. G. v I. E.. Tým nie je možné realizovať doterajšiu súdnu úpravu styku otca s dieťaťom, keďže matka a dieťa už nežijú v G., kde mal byť styk otca s dieťaťom pred bydliskom matky realizovaný. Od úpravy styku dieťa podrásťlo, bude mať 3 roky a teda je vhodný čas na to, aby sa začal otec s dieťaťom bez prítomnosti matky. Vzhľadom k tomu, že dieťa žije mimo G., otec chce mať upravený styk počas dvoch víkendových dní každý druhý týždeň a pokiaľ pôvodne chcel mať upravený styk aj v ďalších termínoch, na tom netrval. Matka nesúhlasila s tým, aby si otec brával dieťa na víkend k sebe a navrhla, aby sa s dieťaťom stretával každú druhú sobotu v blízkom meste B., ku čomu sa pripojil aj kolízny opatrovník.

Na základe zisteného skutkového stavu a právnej úpravy vyplývajúcej zo zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine, t. j. § 36 ods. 1, § 24 a § 25 ods. 1 až 4, ako aj § 26 Zákona o rodine, súd upravil otcovi právo s dieťaťom sa s maloletým dieťaťom každý prvý víkend v mesiaci do soboty od 9.30 hod. do nedele do 17.30 hod. s tým, že si otec prevezme dieťa od matky v jej bydlisku a vráti ho matke po ukončení styku. Súd dal za pravdu otcovi, že má právo budovať si svoj vzťah s dieťaťom, ktorého je biologickým otcom, aby dieťa vedelo, že on je jeho otcom a nie manžel matky a takisto má dieťa právo budovať si svoj vzťah aj so starými rodičmi zo strany otca, u ktorých otec teraz žije. Otec má možnosť chodiť si pre dieťa a priviesť ho späť k matke autom, pričom cesta autom z G. do I. E. trvá cca 1,5 hod.. Súčasne však súd zobral do úvahy tú skutočnosť, že otec s dieťaťom si musí vybudovať svoj vzťah a väzby a preto zmenil jeho styk s dieťaťom tak, že bude trvať súvisle 2 dni cez prvý víkend v mesiaci. Pokiaľ by nastala situácia, že by táto zmena úpravy styku vplývala na dieťa nepriaznivo, alebo by tu boli iné nepriaznivé okolnosti, nič nebráni druhému rodičovi, aby požiadal o zmenu tejto súdnej úpravy styku otca s dieťaťom.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1, písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote bolo podané odvolanie zo strany matky maloletého dieťaťa. Má za to, že prvostupňový súd pochybil pri úprave styku v tom, že nebral do úvahy možné následky, ktoré môžu vzniknúť z takto upraveného styku. V zmysle ustanovenia § 24 Zákona o rodine súd nebral v úvahu tú skutočnosť a v žiadnom prípade

neprihliadol na osobu maloletého B., ktorého je potrebné chrániť. Matka maloletého ako zákonný zástupca považuje rozhodnutie súdu za nesprávne v tom, že maloletý syn B. absolútne nepozná svojho biologického otca G. T. a berie ho ako cudzieho človeka. Tento stav si zapríčinil G. T. sám, ktorý od narodenia dieťaťa sa so synom B. nestretával, ani nejavil o neho záujem. Po dobu 3 rokov od narodenia syna bývali spolu v meste G., kde mal možnosť sa stretávať so synom bez obmedzenia, ale túto celú dobu nevyužíval a javil totálny nezáujem o syna. Takto sa správal aj počas celej krátkej doby, pokiaľ spolu žili v spoločnej domácnosti. Z dôvodu nezodpovednosti otca maloletého k rodine a synovi bola matka donútená opustiť spoločnú domácnosť. Po vydaní rozsudku Okresného súdu Poprad pod číslom 15P/210/2011-60 zo dňa 10.1.2012, ktorý sa stal právoplatným dňa 3.2.2012, otec sa stretol so synom jedenkrát za prítomnosti matky a celá jeho návšteva prebehla tak, že nemal záujem o syna, pretože povedal matke, aby sa starala o syna počas stretnutia, sadol si na lavičku, popíjal pivo a nejavil o syna záujem. Nie je pravdou, ako uvádza otec, že matka bránila otcovi styku so synom. Túto skutočnosť môže potvrdiť tým, že otec maloletého je nezodpovedný človek, ako vodič z povolania si sadol do motorového vozidla dvakrát pod vplyvom alkoholických nápojov, pričom mu bol dvakrát odobraný vodičský preukaz. Súd pochybil v tom, že nebral v úvahu ani stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý spolu s matkou navrhoval, aby si najsamprv otec vypestoval vzťah so synom B. a potom si ho môže brať na dva dni k sebe do G.. Matka ďalej poukázala na to, že maloletý môže mať problémy so svojou psychikou v budúcnosti. Vek B., ktorý ma toho času 3 roky, v danej situácii sa nedá brať za ustálený, že by sa dieťa dokázalo s takým pocitom strachu vypoariadať samo bez pomoci osoby, v ktorej má oporu. Otec maloletého danú situáciu vo vzťahu k synovi B. berie ľahostajne s nezájumom. Jeho záujem je, aby matke maloletého strpčoval život tým, že on si presadí stretávanie súdnou cestou, že syna si bude brať do G., v čom mu matka nebráni. Maloletý syn je vo veku 3 rokov, nevie sa brániť, ak syn povie niečo negatívne, otec bude tvrdiť, že ho matka nahovára proti otcovi. Matka maloletého má záujem na tom, aby sa otec stretával so synom, avšak nech otec preukáže otcovskú lásku k synovi, nech syn pocíti oporu a istotu u otca a nič nebude brániť matke v tom, že si otec môže zobrať syna aj bez rozhodnutia súdu na dva alebo aj viac dní. Terajší manžel matky G. G. má ich oboch rád, tvrdo pracuje, aby mali k ich životu všetko, čo potrebujú a chce s nimi vytvoriť peknú rodinu do budúcnosti a maloletému zabezpečiť zdravý vývoj. Matka maloletého vie, že otec nemal nikdy o takýto život vážny záujem. Matka maloletého dala

otcovi niekoľko možností, ale rodinný život pre otca bol len strácanie času v jeho živote. Tento postoj otec mal a prejavoval ho pre svoje zlé povahové vlastnosti. Na základe uvedeného matka maloletého navrhla odvolaciemu súdu, aby návrh na úpravu styku s maloletým dieťaťom B. zamietol a ponechal v platnosti rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/210/2011-60, právoplatný dňa 3.2.2012.

K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý trvá na svojom vyjadrení, ktoré predniesol na pojednávaní dňa 17.10.2012, v celom rozsahu. Poukázal na to, že maloleté dieťa má právo sa so svojim otcom stretávať a taktiež aj otec dieťaťa má právo sa podieľať na jeho výchove a výžive. Kolízny opatrovník dáva do pozornosti súdu, že je potrebné pri

rozhodovaní prihliadať na vek dieťaťa a na jeho potreby. Je potrebné sa prispôsobiť citovému, psychickému a vekovému stavu maloletého B. a rešpektovať jeho vek, rozumovú a vôľovú vyspelosť. Rozhodnutie vo veci samej ponecháva kolízny opatrovník na rozhodnutie odvolaciemu súdu a súčasne vyjadruje súhlas, aby rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj otec maloletého B.. Má za to, že prvostupňový súd správne vyhodnotil vykonané dokazovanie. V danom prípade nie je dôvod neposkytnúť maloletému právo na samostatný styk s otcom a tiež niet dôvodu neposkytnúť právo na styk s dieťaťom otcovi. Frekvencia a trvanie styku je pritom taká, že nijako neohrozuje vzťah matky a maloletého a tiež prijateľná aj z hľadiska možnosti oboch rodičov.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Na úradnej tabuli bolo zverejnené miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia (§ 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd pri rozhodovaní vo veci bol viazaný dôvodmi, rozsahom podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený, ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou by mohli byť len prípadné vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že sa úplne stotožňuje s rozhodnutím a odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa. Pri rozhodovaní o úprave styku prvostupňový súd dôsledne preskúmal skutkový stav veci, vykonal dostatočné dokazovanie a následne rozhodol o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Úpravu styku upravuje Zákon o rodine v ustanovení § 36 ods. 1. Z citácie uvedeného ustanovenia vyplýva, že rodičia, ktorí nežijú spolu, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je možné nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom. Súdom bolo zverené maloleté dieťa matke do osobnej starostlivosti a zároveň bol upravený styk otca s maloletým synom. V priebehu plynúcej doby od úpravy styku dieťa povyrástlo a preto otec maloletého sa domáha úpravy styku v širšom rozsahu, ako bol nariadený rozsudkom č. k. 15P/210/2011-60 zo dňa 10.1.2012. Maloletý B. dňa X.XX.XXXX dosiahol vek troch rokov. Je pravda, že býva u matky a táto sa spolu s maloletým po uzavretí manželstva odsťahovala z mesta G.. V danom prípade je nemožné vyhovieť návrhu matky, aby sa otec stretával so synom v susednom meste B.. Je vhodný návrh, ktorý predniesol otec maloletého, aby sa s dieťaťom stretával samostatne v meste G. u svojich rodičov, u ktorých býva. A je na otcovi, ako strávi čas s maloletým dieťaťom. Je iné stretávať sa v rodnom meste, ako v nejakom inom meste, už s poukazom na

počasie, ako aj na možnosť využitia času s maloletým na hry a podobne. Odvolací súd má na zreteli vek maloletého dieťaťa, ako aj to, že otec s maloletým sa často nestretávali. Avšak záleží na otcovi, akým spôsobom nadviaže kontakt s maloletým. Určite je potrebné budovať vzťah postupne, avšak takéto riešenie, ako bolo navrhované zo strany matky, nemôže upevniť vzťah otca s maloletým. Odvolací súd má za to, že prvostupňový súd správne zväžil dôsledky takejto úpravy súdnym rozhodnutím. Pretože rodičia sa nedohodli o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ustanovenia § 25 ods. 1 Zákona o rodine, súd upravil styk rodiča s maloletým dieťaťom.

Zároveň odvolací súd poukazuje aj na možnosť zmeny rozhodnutia, ak sa zmenia pomery na strane rodiča. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Taktiež dbá aj o to, aby rodičovi, ktorému nebolo zverené maloleté

dieťa do starostlivosti, bol upravený styk s maloletým dieťaťom, aby takýmto spôsobom sa mohol podieľať na jeho výchove a taktiež aj na výžive.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku, ktorým bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu (§ 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.